

РЕШЕНИЕ

№ 791

гр. Варна, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана К. Стоянова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Диана К. Стоянова Гражданско дело №
20223100102431 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от Н. А. Н. срещу Районен съд – Варна иск с правно основание чл.2б от ЗОДОВ да бъде осъден ответникът да заплати сумата от 25100.00лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди възникнали в следствие на нарушение на правото за разглеждане и решаване на ч.гр. дело №14285/2020г. по описа на Районен съд – Варна в разумен срок.

В исковата молбата ищецът твърди, че е подал заявление по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу длъжника К.К., по което е образувано на 06.11.2020г. ч.гр. дело №14285/2020г. по описа на Районен съд – Варна. Излага се, че делото не е разгледано в разумен срок.

Делото е било разпределено на съдия – докладчик К.В., която на същият ден си е направила отвод. За нов съдия – докладчик е опредЕ. Д.П.. Въпреки, че заявлението е било редовно съдът го е оставил без движение, като е дал указания за подписване на същото с физически подпис, а не с електронен. Същите указания са дадени и за други подадени молби от ищеца. Излага се, че указанията са изпълнени. С разпореждане №271584/23.11.2020г. е отхвърлено заявлението за издаване на заповед за изпълнение, което е отменено с определение №4281/31.12.2020г. по в.ч.гр. дело №3459/2020г. по

описа на Окръжен съд – Варна и постановено издаването на такава.

В следствие на това, че делото не е разгледано в разумен срок ищецът претърпял неимуществени вреди, за репарирането на които моли присъждане на сумата от 25100.00лв.

Уточнява се, че е подадено заявление по чл.60в от ЗСВ от ищеца за обезщетяване на вредите, като процедурата по него е приключила и по нея няма постигнато споразумение с ответника, поради което е предявен настоящия иск.

Ищецът в съдебно заседание редовно призован чрез назначения му особен представител поддържа исковата молба и моли за уважаване на предявения иск.

По делото е постъпил отговор от ответника Районен съд – Варна в срока по чл.131 от ГПК. Оспорва предявеният иск по основание и размер. Ответникът твърди, че не е налице забавяне на производството по делото, което е довело до неразумна продължителност на същото. Оспорва се по отношение на ищеца да са настъпили неимуществени вреди, както и причинно – следствена връзка между действията и бездействията на съда и претърпените вреди.

В условие на евентуалност ответникът счита размера на неимуществените вреди за силно завишен.

По изложените съображения моли съдът да отхвърли предявения иск.

В съдебно заседание ответникът редовно призован, не изпраща представител.

На основание чл.10 ал.1 от ЗОДОВ съда конституира в настоящото производство контролираща страна Прокуратурата на Република България, която редовно призована изразява становище за неоснователност на предявения иск.

СЪДЪТ, въз основа на твърденията и доводите на страните, събраните доказателства ценени в съвкупност и по вътрешно убеждение, съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Изложената в исковата молба фактическа обстановка, твърденията на страната и формулирания въз основа на тях петитум на исковата претенция

обуславят извод за предявен иск с правно основание чл. 2б от ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 2б, ал.1 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека. При преценка съдът взема предвид общата продължителност и предмета на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални или законни представители, поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти, които имат значение за правилното решаване на спора.

При така очертаната правна рамка съдът пристъпва към анализ на събраните в хода на съдебното дирене доказателства досежно правно релевантните факти.

Ч.гр. дело №14285/2020г. по описа на Районен съд – Варна е образувано въз основа на подадено заявление вх.№279307/06.11.2020г. от ищеца Н. Н. за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК срещу Кирчо Бонев Кирчев за сумата от 40.00лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди изразяващи се сторени разходи за издаване на медицинско удостоверение. Заявлението не е било подписано, в това число и с електронен подпис към него липсва и приложено доказателство за внесена държавна такса. Със заявлението е подадена и молба за освобождаване от държавна такса, заедно с нарочна декларация, също неподписани.

С определение от 06.11.2020г. определения от системата съдия – докладчик се отвел от разглеждане на делото.

Делото е разпределено на 06.11.2020г. на нов съдия докладчик, който с разпореждане от 10.11.2020г. е оставил производството без движение с указания за полагане на подпис на заявлението, както и на молбата за освобождаване от държавна такса, ведно с декларацията. Дадени са и указания за представяне на доказателства за доходи, както и са изискани справки от НАП, НОИ, КАТ и АВ относно имуществото на ищеца, регистрираните трудови договори, получавани доходи.

Същите указания са дадени и с разпореждане от 18.11.2020г., които заедно с предходното са изпратени на имейла на ищеца.

На 18.11.2020г. заявителят Н. е депозирал молба за отвод на състава, както и молба по чл.255 от ГПК, неподписани. За подписването им са дадени указания с разпореждане от 19.11.2020г.

Сроковете за изпълнение на указанията на всички разпореждания е тридневен.

С подписана с електронен подпис молба от 19.11.2020г. ищецът е заявил, че няма да изпълнява разпорежданията за полагане на фактически подпис върху заявлението и молбите, желае произнасяне, за да може да депозира частна жалба.

С разпореждане от 23.11.2018г. съдът е оставил без разглеждане искането за отвод, за освобождаване от държавна такса и е отхвърлил подаденото заявление по чл.410 от ГПК.

Срещу разпореждането е постъпила частна жалба вх. №283868/23.11.2020г., подписана с електронен подпис, която с разпореждане от 24.11.2020г. е оставена без движение с указания да се плати държавна такса от 15.00лв., да се положи саморъчен подпис. Подадени са молба за освобождаване от държавна такса и декларация, подписани с електронен подпис. Частната жалба, ведно с молбата за освобождаване и декларацията са подписани със саморъчен подпис на 26.11.2020г.

По делото е налична докладна от съдебния деловодител, съгласно която на 23.11.2020г. са положени саморъчни подписи от заявителя на заявлението и всички молби.

С определение от 26.11.2020г. ищецът е освободен от заплащане на държавна такса по заявлението и по частната жалба.

На 27.11.2020г. е образувано въззивно ч.гр. дело №3459/2020г. по описа на Окръжен съд – Варна.

По него е подадена молба по чл.255 от ГПК, която е оставена без уважение от Апелативен съд – Варна с определение от 22.12.2020г. Прието е, че едномесечния срок за произнасяне по частната жалба не е изтекъл.

С определение №4281/31.12.2020г. постановено по въззивно ч.гр. дело №3459/2020г. по описа на Окръжен съд – Варна е отменено разпореждането на първоинстанционния съд и е разпоредено издаване на заповед за изпълнение. Оставени са без разглеждане жалбите на ищеца Н. срещу

разпореждането за оставяне без разглеждане на искането за отвод и освобождаване от държавна такса.

За периода до 11.02.2021г., когато фактически е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК ищецът е подал частна жалба срещу определението на Окръжен съд – Варна, в частите, в които е му била оставена без разглеждане жалбата срещу разпореждането за оставяне без разглеждане на искането за отвод и освобождаване от държавна такса.

Подадена е била и нова молба за бавност, предмет на ч. гр. дело №59/2021г. по описа на Апелативен съд – Варна, също оставена без уважение.

Частната жалба е била разгледана от Апелативен съд – Варна по образувано на 20.01.2021г. ч.гр.дело №31/2021г. и с определение от 26.01.2021г. е оставена без уважение.

Заповедта за изпълнение издадена на 11.02.2021г. и е била връчена на 12.02.2021г. на длъжника.

Анализирани правно релевантите факти установени по – горе налагат извод, че производството по делото не е протекло в неразумен срок.

Общата продължителност на производството с предмет издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК от датата на образуването му до датата на издаване на заповед за изпълнение е три месеца и пет дни.

В кратък период от време от 06.11.2020г. до 23.11.2020г., когато е произнесен акта по същество на първата инстанция съдът е предприел действия по оставяне на производството без движение, доколкото заявлението е било нередовно, както и молбата за освобождаване от държавна такса. Изискани са справки за проверка на имущественото състояние на заявителя, които са необходими са извършване на правилната преценка на предпоставките по чл.83, ал.2 от ГПК. Спазен е тридневния срок по чл. 411, ал.1 от ГПК за произнасяне по заявлението, след като ищецът с нарочна молба е отказал изпълнение на дадените указания. Изводът тук е, че производството е протекло в нормалния си процесуален ход без каквото и да е забавяне.

Три дни по – късно считано от 23.11.2020г. ищецът е подал частна жалба, която е администрирана на 27.11.2020г. до Окръжен съд – Варна. В този изключително кратък срок са дадени указания до жалбоподателя,

изпълнени са и същевременно с определение същият е освободен от заплащането на държавни такси.

От датата на образуване на частното въззивно гражданско дело тече едномесечен срок за произнасяне на въззивната инстанция по аргумент от разпоредбата на 278, ал.4, вр. чл.235, ал.5 от ГПК.

Преди изтичането на срока ищецът е подал молба за бавност, която е следвало да бъде администрирана, разгледана от Апелативен съд – Варна и делото върнато отново на Окръжен съд – Варна за произнасяне по същество.

С тези си действия ищецът е забавил разглеждането на частната му жалба и определението на въззивният съд е с дата 31.12.2020г., т.е. след изтичане на едномесечния срок /27.12.2020г./.

След постановяване на това определението делото не е върнато на Районен съд – Варна, тъй като срещу определението на въззивната инстанция са постъпили частни жалби. Подадена е нова молба за бавност.

В кратък период от постановяване на определението на въззивната инстанция е администрирана частната жалба до Апелативен съд – Варна, и преди изтичане на предвидения от законодателя едномесечен срок е постановено определение по същество на същата. Произнесена е и втората молба за бавност делото.

Тук отново следва извода, че няма забавяне на хода на производството, като следва да се отбележи, че за предвижването на делото по инстанциите се изисква технологично време от разпореждането на съда, което е необходимо за извеждане на съпровождащите писма, подписването им от съдията и фактическото пренасяне на делото до съответния съд.

Делото е върнато в Районен съд – Варна и докладвано на съдията - докладчик на 11.02.2021г., който незабавно на същия ден е издал заповед за изпълнение.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника на 12.02.2021г., в абсолютно минимален срок.

Ищецът е удовлетворен по издадената заповед за изпълнение на 15.02.2021г. чрез плащане от длъжника в срока по чл.414 от ГПК за подаване на възражение, съгласно представеното от него извлечение от банкова сметка.

Предвид горните мотиви следва генералния извод, че делото е протекло в разумни срокове, при абсолютна срочност в произнасянето по молбите и жалбите на ищца и е постигнало крайната си цел плащане по издадената заповед за изпълнение.

Само за пълнота на мотивите следва да се отбележи, че по делото останаха недоказани твърдяните от ищеца неимуществени вреди. Липсват доказателства за това, че ищецът е претърпял някакви болки и страдания от разглеждане на производството.

По изложените съображения предявеният иск подлежи на отхвърляне.

По разноските:

Предвид изходът от спора не следва да бъдат присъждани разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. А. Н., ЕГН *****, със постоянен адрес ***** срещу Районен съд – Варна иск с правно основание чл.2б от ЗОДОВ да бъде осъден ответникът да заплати сумата от **25100.00лв. /двадесет и пет хиляди и сто лева/**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди възникнали в следствие на нарушение на правото за разглеждане и решаване на ч.гр. дело №14285/2020г. по описа на Районен съд – Варна в разумен срок.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд - Варна.

Решението да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____